

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 381/09-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. decembra 2009 predbežne prerokoval sťažnosť V. Š., B., ktorou namietal porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní vedenom pod sp. zn. IV/1 Gn 1068/08 pri vybavovaní opakovaného podnetu z 10. júna 2009 a postupom, ktorý mu predchádzal, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. Š. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. septembra 2009 doručená sťažnosť V. Š. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) v konaní vedenom pod sp. zn. IV/1 Gn 1068/08 pri vybavovaní opakovaného podnetu z 10. júna 2009 a postupom orgánov činných v trestnom konaní, ktorý mu predchádzal.

2. Zo sťažnosti a z jej príloh v podstatnom vyplýva, že sťažovateľ trestným oznámením z 9. júna 2008 oznámil Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru B., že konaním neznámej osoby mohlo dôjsť k naplneniu skutkovej podstaty trestného činu lúpeže podľa § 188 Trestného zákona, trestného činu výtržníctva podľa § 364 Trestného zákona a trestného činu poškodenia a zneužitia záznamu na nosiči informácií podľa § 247 Trestného zákona.

3. Poverený príslušník Policajného zboru uznesením ČVS: ORP-1553/1-OSV-B3-2008 z 1. júla 2008 vec odovzdal na priestupkové konanie. Proti predmetnému uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť a zároveň vzniesol proti poverenému príslušníkovi námietku zaujatosti. Poverený príslušník rozhodol o svojom nevyhlúčení z namietaného konania, proti tomuto rozhodnutiu podal sťažovateľ opäť sťažnosť.

4. Vedúci oddelenia skráteného vyšetrovania Okresného riaditeľstva Policajného zboru B. uznesením ČVS: ORP-1553/1-OSV-B3-2008 zo 4. septembra 2008 sťažnosť sťažovateľa zamietol. Sťažovateľ podal podnet na preskúmanie predmetného uznesenia Okresnej prokuratúry B., ktorá listom č. k. 1 Pn 472/08-10 z 23. októbra 2008 jeho námietkam nevyhovela. Opakovaným podnetom sťažovateľ požiadal Krajskú prokuratúru v B. (ďalej len „krajská prokuratúra“) o preskúmanie zákonnosti vybavenia podnetu Okresnou prokuratúrou B. Krajská prokuratúra listom č. k. 1 Kn 376/08-15 z 26. februára 2009 sťažovateľovi oznámila, že jeho podnet ako nedôvodný odkladá.

5. Proti postupu krajskej prokuratúry pri vybavovaní opakovaného podnetu podal sťažovateľ 10. marca 2009 ústavnú sťažnosť pre porušenie práva na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní dospel k záveru, že sťažovateľ ešte pred podaním sťažnosti ústavnému súdu mal využiť iný právny prostriedok, ktorý mu zákon na ochranu práva účinne poskytuje, v danom prípade opakovaný podnet prokurátorovi generálnej prokuratúry. Z tohto dôvodu ústavný súd uznesením sp. zn. II. ÚS 146/09 z 9. apríla 2009 (ďalej len „uznesenie ústavného súdu“) odmietol sťažnosť v celom rozsahu pre jej neprípustnosť.

6. Vychádzajúc z uznesenia ústavného súdu sťažovateľ podal 10. júna 2009 generálnej prokuratúre opakovaný podnet na preskúmanie zákonnosti. Generálna prokuratúra listom sp. zn. IV/1 Gn 1068/08 z 27. júla 2009 podnet v súlade s ustanovením § 34 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“) bez prešetrenia odložila.

7. Sťažovateľ sa domnieva, že generálna prokuratúra mala rešpektovať uznesenie ústavného súdu a riadne sa zaoberať opakovaným podnetom. Odložením podnetu bez prešetrenia sa podľa názoru sťažovateľa porušilo jeho základné právo na inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Sťažovateľ žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených práv podľa ústavy postupom generálnej prokuratúry pri vybavovaní opakovaného podnetu s tým, aby sa oznámenie generálnej prokuratúry sp. zn. IV/1 Gn 1068/08 z 10. júna 2009 zrušilo a vec bola vrátená krajskej prokuratúre na ďalšie konanie. Zároveň sa však sťažovateľ domáhal, aby ústavný súd určil generálnej prokuratúre povinnosť vybaviť jeho opakovaný podnet sp. zn. IV/1 Gn 1068/08 z 10. júna 2009.

8. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah.

9. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto zákonného

ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

10. O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti v zmysle judikatúry ústavného súdu možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom orgánom štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi namietaným rozhodnutím a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, alebo z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť možno preto považovať tú, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistí možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej realnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 101/03 alebo IV. ÚS 136/05).

11. Ústavný súd konštatuje, že generálna prokuratúra prijala podnet sťažovateľa, ktorý v súlade s ustanovením § 34 ods. 2 zákona o prokuratúre vyhodnotila ako ďalší opakovaný podnet, čo jej umožňuje vec odložiť bez ďalšieho prešetrenia. Právny názor, na ktorom je založené napadnuté rozhodnutie generálnej prokuratúry, sa z ústavného hľadiska javí akceptovateľný, a preto ním nemohlo dôjsť k porušeniu označeného ústavného práva. Ústavný súd dodáva, že žiaden výrok alebo časť odôvodnenia sťažovateľom označeného uznesenia ústavného súdu neprikazovali generálnej prokuratúre konať inak.

12. V súvislosti s argumentáciou sťažovateľa ku konaniu, ktoré predchádzalo rozhodnutiu generálnej prokuratúry o odložení veci, ústavný súd považuje za potrebné poukázať na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej právo fyzickej osoby na začatie trestného konania voči označenej osobe na základe podaného trestného oznámenia nepatrí medzi základné práva a slobody podľa druhej hlavy ústavy a ani ho nemožno odvodiť z niektorého zo základných práv alebo slobôd, príp. ľudských práv a základných slobôd podľa Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (*mutatis mutandis* I. ÚS 228/06,

III. ÚS 278/06, I. ÚS 102/08, II. ÚS 411/08). Sťažovateľovi z ústavy vyplýva iba právo, aby sa orgány činné v trestnom konaní jeho oznámením o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že bol spáchaný trestný čin, zákonným spôsobom náležite zaoberali (I. ÚS 102/08).

13. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní nezistil v napadnutom postupe generálnej prokuratúry a ani v konaní, ktoré mu predchádzalo, žiadnu skutočnosť, ktorá by mohla svedčiť o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov orgánov činných v trestnom konaní, a preto považuje sťažnosť za zjavne neopodstatnenú.

14. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. decembra 2009